

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Ratio antiquorum putidiuscula, numerandi & loquendi per gestus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

hanc, nisi inferiores confugiunt.

At in blandiendo, fatendo, fatisfaciendo, rogando, lenis & submissa. Suadentium, & momentium, & pollicentium, & consolantium grauis. In metu, & verecundia contracta: in adhortationibus fortis, disputationibus teres, miseratione flexa, & flebilis, & consulto quasi obscurior, at in egressionibus fusa, & securæ claritatis, in expositione, ac sermonibus recta, & interacutum sonum, & grauem media. At tollitur autem concitatis affectibus, compositis descendit, pro vtriusque rei modò altius, vel inferius. Hoc profectò, qui præstare poterit, pronuntiationis assequetur perfectionem.

*Viciu vari-
um in actio-
ne commen-
datur in
Gratiano.
Ausonius
in actione
grat. ad Gra-
tianum Im-
perat.*

Et hanc ipsam virtutem Ausonius commen- dat in Gratiano. Quis tenor vocis cum incitata pronuntias, quæ inflexio remissa, quæ temperatio cum vtraque dispensas. Quis Oratorum læta iucundius, facunda cultius, pugnantia de- sius, aut densata glomeratius dixit: aut quod est cuique liberum cogitauit.

Cicero 3. de Orat. 216. pronuntiationem in plura genera diuidit, lenem, asperum: contra- ctum, diffusum: continenti spiritu, intermisso: fractum, scissum: flexo sono, recto: attenua- tum, inflatum. Hi sunt (inquit) actoris, vt pictori expositi ad variandum colores.

Iracundiæ amant acutum, incitatum; crebro incidens.

Miserationes, flexibile, plenum, interrup- tum, flebile.

Metus, demissum, hæsitans, & abiectum.

Vis, contentum vehemens, imminens qua- dam incitatione grauitatis.

Voluptas, effusum, lenem, tenerum, hilaratum, ac remissum.

Molestiæ, graue, ac vno pressu obductum.

De gestu, & ritibus antiquorum in nume- rando, & loquendo per gestus.

Et de hoc curiosæ Astabasdæ obser- uationes.

CAPVT VIII.

Restat altera pars actionis gestus, cuius lo- quax est quodammodo silentium, siqui- dem Cassiodorus in varijs, Orchestrarum lo- quacissimas manus, linguosos digitos, silenti- um clamoribus nominat, & eius expositionis tacite meminit, quam Musa Polyhymnia re- perisse narratur. His corporis, maxime verò di- gitorum signis in numerando plurimum vlos Digiti lim- buisse veteres, testatur Nicolaus Smyrnæus A- stabasdas, qui libellum à doctiss. Morello edi- tum de ea re conscripsit; & φρασι τῶ δακτυ- λικῆ μέτρῃ. Non erit hic à re alienum quæ- dam capita subijcere, vt inde varios vermicu- latorum digitorum flexus, vt loquitur Martia- nus, nec non nimis fortasse putidam in eo an- tiquorum inuentorum subtilitatem lector ag- noscat.

*Gestui lo-
quax silen-
tium.
Mansu lo-
quaces.
Digiti lim-
buissi.
Nicolaus
Smyrnæus
Astabasdæ.*

RATIO ANTIQVORVM PVTDIVS CVLA NVMERANDI, & loquendi per gestus.

ΕΝ τῆ ταῖς χειρὶ καθέξει τούς ἀριθμούς οὐ- μνάδας, καὶ ἐν τῇ εὐωνύμῃ αἰεὶ ὀφείλεις τὰς μονάδας, καὶ δεκάδας, κρῆσεις. ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ τὰς ἐξαπολύδας, καὶ χιλιονύδας, τούς δὲ ἐπέκεινα τῶτων ἀριθμούς χαρὰ τῆν ἐν λευκῷ γὰρ ἔχεις ὁ- πως καθέξεις ἐν ταῖς χειρὶ.

Ζυσελλομένῃ τῷ πρώτῃ τῷ μικροῦ δακτύ- λου τοῦ μὲν καλουμένῃ, τῷ δὲ τῆ τῆ ἄριων ἐκτεταμένῃ, καὶ ἵσα μένων ὀφείλεις, κατέχεις

IN manibus ita numeros continebis: & in manu quidem læua unitates & decades tenere debes; in dextra verò centenarios, & millenarios. Numeros autem, qui hos excedunt, notare alicubi oportet. Nam integrum tibi non erit illos manibus continere.

Minimo seu auriculari digito contracto: quatuor verò reliquis extensis, & erectis, in sinistra quidem manu unitatem solam con-

K k k tines,

Πάλιν τοῦ ἀνίχειρ^ο ἡλικιῶν^ο, ἐχθὶ δὲ ὑπερμετρῶν, ἀλλὰ πλείους πῶς, καὶ τὸ λιχαιῶν ὑπερμετρῶν μέχρις ἀν τῶ τοῦ ἀνίχειρ^ο πλείους ἀρδῶν συμπίπτει, ὡς αἰ γένεσι συμμετρῶν σχήματ^α. τῶ δὲ λοιπῶν τῶν φυσικῶν ἡλικιῶν, καὶ μὴ χωρίζουσαν ἀπ' ἀλλήλων, ἀλλὰ συνημιμέναν, τὸ τοιαῦτον, καὶ ὅλοι, ἐν τῇ δεκάτῃ. ρ.

Πάλιν τὸ τετάρτον, τὸ λιχαιῶν καλουμένου, ἡλικιῶν ἐπ' ἑτέρας ὁδοῦσ, ὡς ἀπὸ τῆς ἡλικιῶν μὴ τῶ δὲ λοιπῶν καὶ ὑπερμετρῶν, καὶ πρὸς τὴν πάλαιαν ὡς ἐν τῇ καὶ γένεσι, ὑπερμετρῶν, μέχρις ἀν τῶ ἀνίχειρ^ο ὑπερμετρῶν τῶν κειμένων, καὶ συμμετρῶν τῶν λιχαιῶν, καὶ τὸ τοιαῦτον, καὶ ὅλοι, καὶ ἐν τῇ δεκάτῃ δεκάτῃ. α.

Τῶ λιχαιῶν πάλιν, καὶ τῶ ἀνίχειρ^ο ἐπιλαμβάνουσ ὑπερμετρῶν, καὶ κατὰ τὸ ἄκρον αὐτοῦ ἐγγίζουσαν, τῶ δὲ λοιπῶν τῶν ἐπιτεταμένων, καὶ συμμετρῶν ὄντων, ὡς ἀπὸ τῶν παλαιῶν ὁδοῦσ, καὶ τὸ τοιαῦτον ὅλοι, καὶ ἐν τῇ ἐξήκοντῃ δεκάτῃ.

Πάλιν τὸ πρῶτον ἐπ' ἑτέρας ὁδοῦσ, καὶ τῶ ἀνίχειρ^ο ὑπερ τὴν λιχαιῶν, ὡς ἀπὸ τῶν παλαιῶν κειμένων, καὶ πρὸς τὸ ἐξ ἄλλων ἀπὸ βλέποντ^ο μὴ, ἐν τῇ καὶ γένεσι τῶν παλαιῶν, καὶ ἐν τῇ δεκάτῃ δεκάτῃ.

Πάλιν ὁμοίως τὸ πρῶτον ἡλικιῶν, τῶ δὲ ἀνίχειρ^ο ὡς ἀπὸ τῶν παλαιῶν κειμένων, ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν λιχαιῶν, πλείους κειμένων ὅλοι, καὶ ἐν τῇ ἐξήκοντῃ δεκάτῃ.

Τῶ δὲ λοιπῶν ἡλικιῶν, καὶ τῶ λιχαιῶν καὶ πλείους τῶ ἀνίχειρ^ο ὑπερμετρῶν, ἀρχὴν αὐτῶν πρὸς τὸν πρῶτον κοτύλοσ τοῦ πρώτου, καὶ δευτέρου ἀρδῶν, τοῦ δὲ ἄκρον τῶν λιχαιῶν τῶν ἄλλων συμπίπτει τῶ ἀνίχειρ^ο, ἐπὶ τῶν ὅλοι, καὶ ἐν τῇ δεκάτῃ δεκάτῃ.

Πάλιν ὁμοίως τὸ πρῶτον ὑπερμετρῶν, ὡς καὶ πολλὰς ἐπιτεταμένων, κειμένων καὶ τῶ ἀνίχειρ^ο τῶν λιχαιῶν, καὶ κατὰ τὸ ἄκρον τῶν ἀνίχειρ^ο ἡλικιῶν ἐπιτεταμένων τῶν λιχαιῶν, ἐπὶ τῶν ὅλοι, καὶ ἐπὶ τῆς δεκάτῃ.

Præterea pollicis expanso non tamen equato, sed oblique utique, & indice inflexo, quo usque in priorem articulum pollicis concurrunt, ita ut coalescat sigmaris figura, reliqua autem tribus naturaliter exporrectis, & non separatis à se invicem, sed connexis, talis gestus in sinistra denotat decem: in dextra centum.

X. C.

Ad hæc, quarto, qui index dicitur, explicato, recta tanquam æquali linea: reliquis tribus connexis, & ad palmam quasi figura anguli paulum inclinatis, pollice autem super his iacente, & ad indicem simul admoti: in sinistra talis gestus viginti designat: ac in dextra ducenta.

XX. CC.

Rursum in indice, & pollice in porrectum sub inclinatis, & in apice summo sibi met appropinquantibus, cæteris tribus extensis & connexis, prout à natura ducuntur: talis flexus triginta declarat in laeva, & trecenta in altera.

XXX. CCC.

Item quatuor recta extensis, & pollice superinducto indici, insitit literæ r. gamma, & ad partem superiorem exteriorem spectante, in sinistra notat quadraginta, & in dextra quadringenta.

XL. CCCC.

Porro eodem modo quatuor explicatis recta, & copulatis: pollice verò insitit r. gamma in interiorẽ partem flexo, ad pedus, siue arum indicis: quin quaginta denotat in laeva, & in altera quingenta.

L. D.

Hæc cum ita se habeant, & in indice pollicis circumflexo, ita ut index contingat media iunctura, primum & secundum articulum, & fionis eiusdem indicis montem pollicis præcingat, sexaginta declarat in sinistra, & sexcenta declarat in dextra.

LX. DC.

Item tribus similiter extensis, & ut sæpe diximus connexis: pollice etiam super indicem immisso, & ad summitatem vnguis in gyrum cœunt, cum indice signat septuaginta in laeva, & septingenta in altera.

LXX. DCC.

Kkk 2

Rursum

Πάλιν τ' ἑὴν συνημμένων ἰαμμένων καὶ ἐν σχηματι γωνίας, καὶ πρὸς τὴν παλάμην ἔθεν βλέπόντων, τὴν δ' ἀντιχειρὸν ἐπ' ἀνά τὴν μέσην καὶ τρίτην δακτύλου, ὡς κονδύλου δ' πρὸς τὴν τρίτην ὄντι δ' αὐτὴν δακτύλου κειμένον, καὶ πρὸς τὴν παλάμην ἠρμωμένον, καὶ ἔλαχαν ἔπ' ἀνά τὴν ἀντιχειρὸν κειμένον ἐπ' ὅτι πρῶτον ἀρθεῖ αὐτὴ, ἄχρις οὗ δ' τότε ἀρθεῖ ἐπ' τῷ ἑῷ συμπίπτει δ' ἀντιχειρὸν, ὁ γδοκοντα τὸ τρίτον δῆλοι καὶ ὀκτακόσια ἑξήκοντα.

Ἄλλοις τὴν χεῖρα παλάμην δίκην συστάλας, ὁρθεῖς ὄντι δ' ἀντιχειρὸν, καὶ τοὺς ἄλλους ἐκτείναι δακτύλους, τὴν δ' ἠχάνον ἀφείας, ὡς ἀπὸ τ' συστάλας δ' ἠρόνδου ἐγένετο, τὸ τρίτον σχῆμα, ἐπ' ἡ τῆ ἐνὸν βωφ χειρὶ, δῆλοι ἐννεήκοντα, ἐπ' ὅτι τῆ δ' ἑξήκοντα ἑκατοστία.

Rursus tribus iunctis, erectisque, ad figuram anguli, & ad palmam prospicientibus, pollice autem supra medium, & tertium digitum innitente, & incumbente curvatura, que ad radicem ipsius est, & ad palmam adaptato, atque indice super illi circumflexo ad primum articulum, donec summitate concidat in moxtem pollicis: talis gestus in dextra effingit octoginta, & octingenta in laeva.

Denique manu palmi instar contracta, erecto pollice, ac digitis tribus extensis, dimisso iadicæ, vt à contractione flexus asloctur.

cuiusmodi gestus in sinistra nonaginta indicat, in dextra nonaginta, LXXX.

DCCCC.

NEque verò tantum numerasse, sed & per determinatos quosdam gestus collocatos fuisse narrat Isidorus l. i. c. 25.

Sunt quedam & digitorum notæ, sunt & oculorum, quibus secum taciti, proculque adstantes colloquuntur: sic mos est militaris, quoties consentiat exercitus, quia voce non potest, manu promittat. Alij quia voce non possunt, gladiatorum motu salutent. Vnde etiam Ennius, de quadam impudica, quasi in choro pila ludens datatim dat se, & communem facit. Alium tenet, alij aduiscat, alibi manus est occupata, alij dat annulum spectandum, & à labris alium inuocat, cum alio cantat, at tamen alijs dat digito literas, & Salomon annuit oculo, terit pede, digito loquitur. Testatur id quoque saltatio Chitonomicæ, qua motus manuum ad numerum compositus, affectus animi prædebat. Et vt aliquid ex sacris recensemus, extat libellus Ariæ Montani, qui Hieronymias inscribitur, de gestu, & actione, è quo varias gestuum significationes colligas, quas ipse ex sacro instrumento confirmat: Ego (quod huius magis proprium est instituti) Orationum, Poëtarumque aliquot testimonij demonstabo.

VARIÆ GESTVVM NATVRALIVM SIGNIFICATIONES, EX SACRIS, & PROFANIS.

CAPVT IX.

OMnis motus animi (quod præclare à Marco Tullio dictum est) suum quendam à natura habet vultum, & sonum, & gestum, totumque corpus hominis, & eius omnis vultus, omnesque voces, vt nerui in fidibus, ita sonant, vt à motu animi quoque sunt pulsæ. Itaque non erit superuacaneum hæc de motu naturali præmittere.

Capitis demissio modestiam, & luctum consequitur: estque is habitus solemnior, ijs qui diuini iuræ deprecandæ causâ ad squallorem se abijciunt, quanquam id non nunquam vitio hominum, simulatione magis, & imitatione veritatis, quam certo & constanti animi proposito fiat. Sic D. Remigius Clodouæum Regem Francorum, ad Christianam demissionem hortatus, dixit,

Mutu depona colla Sicambæ.

Caput attollere, superbiendum, & arrogantium gestus est, ἀρχένα γὰρ πορ ἀέπερ apud Nonnum Dionysiacon 19. Cornicem ferocem erigere, id est superbire.

Caput: